

На, дъша-та ми отслабна
 Отъ да тажи всакой денъ,
 Помощь, помощь е потреабна
 Отъ онже що съмъ влюбенъ.

Познахъ че си небърнъ
 Щж плачж и сълзи-ж;
 Но знай че пакъ не мож
 За да та на мрази-ж.
 Какъ мож ж да не люби-ж,
 Катъ люби-ж отъ сърдце?
 Какъ мож ж да нъ на виждамъ
 Прекрасно-то лице?
 Не виждамъ азъ че любишъ
 Предъ мене другого,
 Търпи-ж, и не забиждамъ
 Нито на единого.
 Люби и са предавай
 Въ небърни-тъ рѫцъ,
 Съ време щешъ да познаешъ
 Тъй върно-то сърдце.